

ЄВАНГЕЛЬСЬКИЙ ВІСНИК

ГАЗЕТА ХРИСТІЯН ВІРИ ЄВАНГЕЛЬСЬКОЇ ЛЬВІВЩИНИ
Жовтень – Листопад 2024р., 50

Чи на все є воля Божа?

Якими сьогодні є молоді люди? Мобільними, але водночас залежними від інтернету.

Про нове покоління людей з гаджетом читайте статтю на стор. 2

**Христос живий!
Він живий сьогодні!**

Свідчення Джоша МакДауелла про те, як змінилось його життя, коли він прийшов до Ісуса Христа в щирому покаянні, читайте на стор. 4

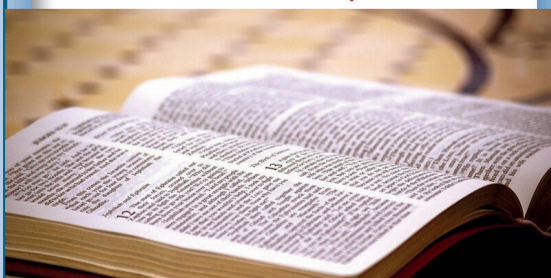
Пекло – місце мук людини, яка за свого життя відкинула Бога

Статтю на основі Біблії про пекло, як реальність, читайте на стор. 5

Чи існуватиме другий шанс для спасіння після смерті?

Відповідь на це важливе запитання читач отримає в однойменній статті на стор. 7

Ти знаходишся біля керма своєї долі. Щодня зупиняєшся на безлічі великих і маленьких перехресть, де перетинання бажань Бога і твоїх мрій вимагає рішення зробити вибір: бути по-твоєму чи по-Божому.

Як монета має дві сторони, так і твоє життя має дві долі: ту, яка від Бога, і ту, яка поза Його волю. Ти можеш будувати плани на життя, мати свій світогляд, малювати майбутнє таким, яким ти хочеш його бачити, але, незалежно від цього, існує інша сторона медалі – для тебе є доля від Бога, яка звіщена в Божому Слові.

1 Як я можу бути впевненим у тому, що Богом дійсно приготовлена доля для мене, і що вона краща за мої плани і бажання?

«Бо ваші думки – не Мої це думки, а дороги Мої – то не ваші дороги, говорить Господь. Бо наскільки небо вище за землю, настільки вищі дороги Мої за ваші дороги, а думки Мої – за ваші думки» (Ісаї 55:8, 9).

«Бо Я знаю ті думки, які думаю про вас, – говорить Господь, – думки спокою, а не на зло, щоб дати вам будучність та надію»

Єремії 29:11

«І кості мої не сховались від Тебе, бо я вчинений був у укритті, я витканий був у глибинах землі! Мого зародка бачили очі Твої, і до книги Твоїї записані всі мої члени та дні, що в них були вчинені, коли жодного з них не було...» (Псалом 138:15, 16).

З цих та інших місць Святого Письма ми бачимо, що у Бога є приготовлена благословенна доля для тебе. Вона продумана в найтонших деталях та дрібницях. Це є найкраще, що тільки може бути в твоєму житті.

2 Що я виграю, якщо поступлюся волі Божій, а не піду за своїми бажаннями та планами?

У Бога є відповіді на всі твої запитання, навіть перш ніж вони в тебе виникнуть. «Ще слова нема на моїм язиці, а вже, Господи, знаєш те все!» (Псалом 138:4).

Ти бачиш обмежено, до найближчого повороту. Бог же знає наперед: де, що і коли станеться у твоєму житті. І, перш ніж це може статися, Він уже поставив Свою охорону та турботу.

«Ти знаєш сидіння моє та вставання моє, думку мою розумієш здалека.

Дорогу мою та лежання моє виміряєш, і Ти всі путі мої знаєш... Оточив Ти мене ззаду й спереду, і руку Свою надо мною поклав. Дивне знання над моє розуміння, високе воно, – я його не подолаю!

Понесуся на крилах зірниць, спочину я на кінці моря, – то рука Твоя й там попровадить мене, і мене буде тримати правиця Твоя! Коли б я сказав: Тільки темрява вкриє мене, і ніч – світло для мене, то мене не закриє від Тебе і темрява, і ніч буде світити, як день...»

Псалом 138:2-12

Все ґрунтується на вірі в те, що у Бога дійсно приготовлена доля для тебе, і що вона незрівнянно перевершує всі твої очікування, плани та можливості.

3 Чи можна досягти того, щоб воля Божа стала моїм бажанням?

Ми знаходимо в Біблії, що «Бог викликає в людині бажання поступати за Його доброю волею». Це найвище досягнення Бога в нас: не тоді, коли релігія садить нас у в'язницю заборон, але коли Бог запалює бажання, протилежне гріховному, бажання творити Його волю.

Без бажань жити неможливо, але єдино вірний шлях – це змінити бажання відповідно до волі Божої. Проблема тільки в тому, що людина часто ігнорує волю Божу, яку Бог відкрив їй.

4 Чому ж настільки категорично: чи воля Божа, чи мої бажання? Чому потрібно вибрати щось одне?

Такі моменти бувають великими та маленькими, але кожен із них – вибір, боротьба. У саду Гефсиманії воля Отця перетнулася з волею Сина, хтось комусь мав поступитися: буде або по волі Отця, або по волі Сина. Але в результаті Христос сказав: «Отче Мій!.. не як Я хочу, але як Ти. Не Моя воля, але Твоя нехай буде».

Господь хоче благословити нас більше, ніж цього хочемо ми. Причина Його частого мовчання в тому, що ми, не цікавлячись Його волею, приходимо зі своїми планами та намірами і просимо Його благословити нашу волю.

5 Чому Бог не може благословити мої бажання, але благословляє мене тільки тоді, коли я покоряюсь Його волі?

Часто люди, не слухаючись Бога, відкидаючи Його волю, обираючи власну дорогу і пожинаючи гіркоту своїх доріг, не роздумуючи, лукаво, вже чисто традиційно кажуть: «На все воля Божа». Більше того, дехто навіть звинувачує Бога в жорстокості за ніби-то «послану долю від Нього». Хочу заперечити і сказати: не помиляйтеся, далеко не завжди буде розумно все приписувати Божій волі. Саме навпаки – частіше відбувається проти Його волі.

Поміркуйте самі. Ось Ісус Христос пророкує: «Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш посланих до тебе! Скільки разів Я хотів зібрати діти твої, як та квочка збирає під крила курчаток своїх, – та ви не захотіли! Ось ваш дім залишається порожнім для вас!» (Матв. 23:37, 38). Через кілька десятиліть слова Христа справдилися – Єрусалим був зруйнований римським військом.

Продовження на 2 стор. ■

Чи на все є воля Божа?

■ Початок на 1 стор.

Цілком можливо, що за часів взяття Єрусалима римським військом ізраїльські лідери пояснювали народові приблизно так само: мовляв, «на все воля Господня». Проте захоплення Єрусалима було наслідком того, що євреї «відкинули волю Божу про себе», не захотіли прийняти волю Божу і обрали свій шлях. Тому щоразу, коли ти йдеш проти Бога, не називай Його волею наслідки власного непослуху Йому. Отже, є розумним рішенням витрачати більше часу на пізнання Його волі, аніж на молитви про благословення наших бажань.

6 Невже моє майбутнє може бути справді щасливим чи нещасним залежно від того, чи піду я своєю дорогою чи дорогою Божою волі?

Бог не вихоплює кермо з твоїх рук. Ти тримаєш штурвал своєї долі. Вибір за тобою. Мойсей сказав Ізраїлю:

«Сьгодні взяв я за свідків протиди тебе небо й земля, – життя та смерть дав я перед вами, благословення та прокляття. І ти вибери життя, щоб жив ти та потомство твоє»
Повт. Закону 30:19

Ось вони, ці дві дороги: дорога життя і дорога смерті, воля Божа або твоє свавілля.

Вибирай!

Висновок простий та однозначний: ти сам тримаєш віжки своєї долі.

Щодня багато разів ти зупиняєшся біля роздоріжжя, яке вимагає твого рішення: рухатися дорогою Божою чи піти своєю дорогою. Іноді в тебе є багато часу подумати, іноді немає часу взагалі, іноді важко вирішити, іноді легко, але Христос сказав: «Я – дорога, ... до Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене».

Подобається тобі це чи ні, перемагай свавілля та рухайся дорогою Його волі. Можливо, ти не можеш все зрозуміти зараз, але важливо знати і бути впевненим, що обрана тобою дорога є та, яка поведе тебе в правильному напрямку. Скажи, як сказав Христос: «Не моя воля, але Твоя нехай буде, не як я хочу, але як Ти».

Покоління з гаджетом у руці

У світі з'явилися нові прилади. Їхня поява продиктована нинішнім часом: люди перестають спілкуватися, справжню дружбу сьогодні ведуть лише з комп'ютерами та смартфонами. Це покоління можна назвати «поколінням Google».

Особливість нинішніх молодих та активних – їхня пристрасна любов до різноманітних гаджетів (від англійського «gadget» – пристосування, прилад). Айфони, смартфони, планшети, ноутбуки – ці нові слова увірвалися в сучасну мову і вже встигли стати її невід'ємною частиною.

Сьогодні ці прилади стали безперебійними символами епохи. Ось так. Все важливе, чого людство досягло за минулі п'ятнадцять-двадцять років, виявляється, втілюють ці пристрої.

Але сучасні гаджети не просто символізують епоху, вони змінюють уми. Якими сьогодні стали молоді люди? Мобільними, але водночас залежними від інтернету. Жадібно поглинають різну інформацію, але при цьому знають набагато менше. Адже впевненість у тому, що «все і про все» можна знайти у Гуглі, робить людину лише провідником інформації, а не її «накопичувачем». Тож у наші дні приказка: «в одне вухо влітає – в інше вилітає» – стала суворою реальністю. Величезні об'єми інформації проходять через свідомість сучасної молодої людини і майже нічого в ній не затримується. «Ранок починається не з кави» – це кілька років тому стверджувала реклама фірми, яка виробляє сантехніку, натякаючи на те, що ранок починається з користування їх товаром. Але зараз ця реклама не має рації. Ранок у молоді починається з одного – зі стрибка до інтернету. Ще не піднявшись з ліжка і ледве розплющивши одне око, сучасний хлопець вже знімає блокування зі свого смартфона, щоб подивитися, що за минулу ніч трапилося у віртуальному житті його знайомих.

Вчителі літератури сьогодні в один голос скаржаться, що стало особливо важко викладати їхній предмет. Приходячи до школярів з великими, багатосторінковими та дуже розгорнутими текстами (причому розгорнутими лінійно, без будь-яких додаткових рівнів: без гіперпосилань, відео та фото) – вчителі стикаються з тим, що діти перестали їх розуміти. Перестали сприймати книги як щось цінне, як свого роду «хранителів мудрості». Нове покоління звикло читати маленькі тексти, ілюстровані великою кількістю картинок, такі, які

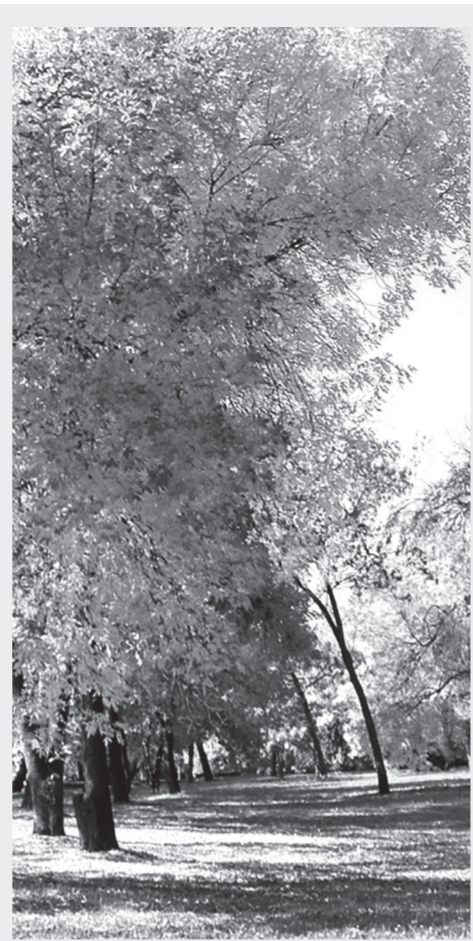
пропонують їм соцмережі на зразок Фейсбук або Телеграм.

Як наслідок подібної зміни свідомості – кліпове мислення, відсутність навичок довго утримувати увагу на одному об'єкті. Показовим є те, як сьогодні підлітки роблять домашнє завдання. Якщо раніше учень міг півгодини-годину вивчати якусь тему, читати про щось і не відволікатися, то сьогодні мозок молодих людей «втомлю-

ється» швидше. Важко, практично неможливо утримувати увагу підлітка на одному завданні. Сучасному хлопцеві-дівчині треба робити перерви у вивченні і кожні десять-п'ятнадцять хвилин виходити в соцмережі, дивитися, що там з'явилося новенького. А засісти (як це було у їхніх мам та тат) за якусь захоплюючу книгу і читати її півдня, не відриваючись, – це не про них.

Будь-яку молоду людину здивувало б те, як і з якою великою швидкістю дві тисячі років тому поширювалась Євангелія. Тоді ж не було не те що соціальних мереж з їхньою можливістю «репосту», а навіть простого телефону, поштового зв'язку – нічого не було. Проте християнство поширилося по всій землі в досить короткі терміни. Ось такі дива особистого спілкування та взаємодії між людьми, зовсім незрозумілі сьогоднішнім молодим людям.

Світ змінився. Він рухається на величезних швидкостях. Це не добре і не погано, це просто інакше. І, швидше за все, життя з кожним днем лише прискорюватиметься. Головне – у цьому потоці не забувати знаходити час для тиші, спілкування з Богом. Якщо довгі тексти пішли у минуле, то молитву та читання Біблії ніхто не скасовував. І нехай у тексті Біблії немає гіперпосилань та яскравих картинок, але Господь закликав до цього глибини мудрості, які не може відсунути на другий план жодний технічний прогрес. Змінене життя – це не привід відходити від свого християнського коріння і звичок, а лише можливість по-новому розповідати людям про Бога. Закачай у свій планшет чи смартфон Біблію, поділися текстами з Святого Письма у соцмережах. Нова реальність дає унікальні можливості говорити про свої християнські цінності величезній аудиторії. З твоєю допомогою відрозу тисячі користувачів мережі можуть прочитати: «**Бо так полюбив Бог світ, що віддав Сина Свого Єдинородного, щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне»** (Івана 3:16).

ОСІНЬ

Про що розмірено шумлять дерева,
Про що листочок до листка шурхоче,
Що шелестить напівсуха трава жовтнева,
Про що їм тихо вітерець шелече?...
...

Про що, збираючись летіти в вирій,
Пташки усім розповідають хором?
Що мають врешті на увазі звірі,
Плодами спільно переповнюючи нори?
...

Про що бубнять дощу краплини,
Зливаючи схолулу землю рясно?
Чому коротші дні і довші тіні,
І сонце не таке гаряче й ясне?
...

Мабуть, одна у всіх у них розмова,
Що день наступний холоднішим стане,
Дерева поховтють і скинуть листя знову
Що трохи ще, – і знов зима настане.
...

Птахи всіх переконують завзято,
Що повернуться знову скоро,
Харчами запасаются звірята,
Щоб вижити в важку зимову пору.
...

І так із року в рік, – за літом – осінь,
Зима за нею наступає і весна по тому...
Із часу створення триває так і досі, –
Усе живе і неживе
підпорядковано закону.
...

Все на землі свій знає час і місце,
У Всесвіті також, – планети й зорі.
Все про Творця свідкує, – Сонце й Місяць,
Річки й озера, і ліси і гори.
...

Творцю хвалу складає вся природа,
Все, що росте і дихає, усі створіння,
Птахи Йому співають гімни й оди,
Господню велич проповідую каміння.
...

Тим більш людина, що найдосконаліша
із всього,
Повинна вдячною Творцеві завжди бути,
Хваління жертви повсякчас
нести до Нього
І жити свято, щоб прохання Він її міг чути.
...

ДУХ

ДУХ – єврейське **פּוּחַ** – читається «руах».

1) Дихання, дух життя від Бога у людей і тварин (Йов 12:10; 27:3; Пс. 134:17; Еклез. 3:19, 21; 12:7); «Коли б Він до Себе забрав Своє серце, Свій дух, і Свій подих до Себе забрав, всяке тіло погинуло б вмиг, а людина повернулася б на порох!» (Йов 34:14, 15). У цьому випадку йдеться про віддання духа (Матв. 27:50). «Тіло без духа мертве» (Як. 2:26). У вищеведених місцях слово «дух» означає майже те саме. що і «душа» тільки в нижчомуї значенні, напр., «душа жива» в Буття 1:20, 24.

2) Безсмертний дух у людини, завдяки якому вона відчуває, думає і хоче, дух людський, що живе в ній (1 Кор. 2:11), на противагу плоти або тілу (Колос. 2:5; 1 Кор. 6:20; Римл. 8:10). У цьому значенні іноді дух позначає те ж, що і душа у власному значенні цього слова, порівн. Івана 12:27 – «Затривожена зараз душа Моя» з Івана 13:21 «Затривожився духом Ісус». Порівн. 1 Коринт. 5:5; 1 Петра 4:6, де йдеться про спасіння духа з 1 Петра 1:9, де йдеться про спасіння душі і двоякий вираз радості діви Марії у Луки 1:46, 47. Але більш уважно вивчення цих та їм подібних місць показує відмінність між душею і духом, що ясно випливає з 1 Сол. 5:23 і Євр. 4:12, а саме, що душа є сама особистість, а дух – та внутрішня глибина істоти, в яку проникає душа, і де поселяється Дух Святий (у народженій згорі людині).

3) Духовна істота: «дух без тіла і костей» (Луки 24:39). У найвищому значенні це йдеться про Бога: Бог є Дух і Отець духів, Івана 4:24; Євр. 12:9. Далі, тут мається на увазі особистість, відокремлену від тіла (Євр. 12:23), духи у в'язниці (1 Петра 3:19) і, нарешті, ангели, добрі і злі (Євр. 1:14; Дії ап. 23:8; Луки 7:21; 8:2).

Дух Божий. Дух Святий, Який спочатку ширяв над поверхнею води (Буття 1:2) і потім діє в слугах Божих серед Ізраїлю (Числа 11:17, 25, 29; Ісаї 61:1; 63:10-14), Який

Зах. 3:9; 4:6, 10).

4) Духовний дар, духовна сила, духовне життя, «народжене від Духа є дух» (Івана 3:6). Згідно з цим, йдеться про дух пророцтва, дух мудрості, дух молитви, дух сили, любові і здорового розуму (2 Тим. 1:7), «про дух усинювання» (Римл. 8:15) і т.д. Іноді в Святому Письмі Дух Божий не відрізняється від тих дарів, якими Він наділив віруючих (пор. Числа 11:17, 25, 29). Ми маємо певнішу обітницю про те, що Святий Дух дається всім тим, хто просить Його (Луки 11:13), а також не менш серйозні попередження: «не засмучуйте Духа Святого Божого» (Ефес. 4:30), «Духа не вгашайте» (1 Сол. 5:19). Навпаки, сказано, «щоб ти розгрівав Божого дара, який у тобі» (2 Тим. 1:6).

З іншого боку, в дітях світу цього діє інший дух, протилежний Духу Божому (Ефес. 2:2): дух рабства (Римл. 8:15), дух засипання (Римл. 11:8), дух страху і обману (2 Тим. 1:7; Івана 4:6).

Щодо різноманіття тих духів, які з різних сторін прагнуть впливати на віруючих, потрібно мати дар розпізнання духів, про що йдеться в 1 Кор. 12:4, 10. Порада «розпізнавати духів» знаходиться в 1 Кор. 14:29; 1 Івана 4:1; 1 Сол. 5:21.

5) Дух немочі (Луки 13:11), злий дух, який виявляв свою силу над тілом скорченої жінки до тих пір, поки Господь не звільнив нещасну (вірш 16).

Про небесну царицю

Фраза «небесна цариця» зустрічається в Біблії двічі, й обидва рази – у книзі пророка Єремії. Перший випадок пов'язаний з діями ізраїльтян, які викликали Господній гнів. Цілі сім'ї брали участь в ідолопоклонстві. Діти збирали дрова, а чоловіки розводили багаття та споруджували вівтарі неправдивим богам. Жінки ж замішували тісто та пекли калачі «небесній цариці» на досаду Богу (Єремії

Статуя Астарті

7:18). Це стосується Іштар, асирійської та вавилонської богині, також

званої іншими групами Астартою або Ашторет. Вважалося, що вона була жінкою Ваала, відомого також як Молох. Жінки поклонялись Астарті як богині родючості і, оскільки народження дітей було дуже бажаним у ті часи, культ цієї «небесної цариці» набув значного поширення серед язичницьких цивілізацій. На жаль, це стосувалося також ізраїльтян.

Друга згадка про небесну царицю знаходиться в Єремії 44:16-25, де пророк сповіщає людям передане йому Господнє слово. Він нагадує, що непослух до ідолопоклонства викликали великий Божий гнів і що їм загрожує покарання, якщо вони не покаються. Люди відповіли, що не бажано відмовлятися від поклоніння ідолам, обіцяючи продовжити приносити жертви небесній цариці та дійшли до того, що почали приписувати їй мир і процвітання, отримані з Божої благодаті й милості.

Насправді небесної цариці не існує та ніколи не було. Є небесний Бог і Цар, Господь Саваот. Він Один керує на небі. Він не поділяє Своє правління, Свій престол або владу з кимось іншим. Думка про те, що Марія, мати Ісуса, є царицею чи володаркою небес не має жодної

Біблійної підстави. І хоча Марія, без сумніву, була благочестивою жінкою, що отримала надзвичайне благословення народити світові Спасителя, вона жодною мірою не володіла божественною природою, як і не була безгрішною чи гідною поклоніння, шанування та молитов. Усі послідовники Господа Бога відмовляються від поклоніння творінню. Петро й апостоли відмовлялися від цього (Дії апостолів 10:25, 26; 14:13-15), як і святі ангели (Об'явлення 19:10; 22:9). Відповідь завжди була одна й та ж: «**Богові вклонися!**» Поклоніння, шанування або благоговіння перед ким-небудь окрім Бога є нічим іншим, як ідолопоклонством. Власні слова Марії в її «магніфікаті» (Луки 1:46-55) свідчать, що вона ніколи не вважала себе такою, що заслуговує на шанування, натомість покладалася на Божу благодать для спасіння: «і радіє мій дух у Бозі, Спасі моїм». Лише грішники потребують Спасителя, і Марія визнавала цю потребу.

Сама Марія відмовилась бути посередницею між людьми і Христом, направляючи людей до Христа: «**Зробляй усе те, що Він вам скаже!**» (розмова Ісуса з матір'ю записана в Євангелії Івана 2:1-5). Тому ми віримо словам Марії, віримо

Походження прислів'я Прислів'я, які мають Біблійне походження

• Бог дав, Бог і взяв – «Господь дав, – і Господь узяв...» (Книга Йова 1:21).

• Не рий яму іншому, сам у неї потрапиш – «Хто яму копає, той в неї впаде» (Книга Проповістей Соломонових 26:27).

• Немає пророка у своїй батьківщині – «Пророка нема без пошани, – хіба тільки в вітчизні своїй та в домі своїм!» (Євангелія від Матвія 13:57).

• Не закопуй талант у землю – «Талант свого закопав у землю...» (Євангелія від Матвія 25:25).

• Що поодиш, те й пожнеш – «Що тільки людина посіє, те саме й пожне!» (Послання до Галатів 6:7).

• Хто не працює, той не їсть – «Як хто працювати не хоче, – нехай той не їсть!» (2 Солунянам 3:10).

• Усьому свій час – «Для всього свій час... час розкидати камінь, і час каміння розмастити» (Книга Еклезіяста 3:1, 5).

• Посієш вітер, пожнеш бурю – «А що вітер вони засівають, то бурю пожнуть» (Книга Пророка Осії 8:7).

• Хто до нас з мечем прийде, від меча і загине – «Всі, хто візьме меча, – від меча і загинуть» (Євангелія від Матвія 26:52).

• Не давайте святого псам – «Не давайте святого псам і не розсипайте перел своїх перед свинями, щоб вони не потоптали їх ногами своїми, і обернувшись, не розшматували ї вас...» (Євангелія від Матвія 7:6).

• Хто не з нами, той проти нас – «Хто не з Мною, той супроти Мене, і хто не збирає зо Мною, той розкидає» (Євангелія від Матвія 12:30).

• Сіль землі – «Ви – сіль землі. Коли сіль ізвітріє, то чим насолити їй? Не придасться вона вже нінащо, хіба щоб надвір була висипана та потоптана людьми» (Євангелія від Матвія 5:13).

Марії і поступаємо так, як сказала вона: слухаємось Ісуса Христа, Який є один Посередник між Богом та людьми (1 Тимоф. 2:5).

«Прийдіть до Мене, усі стурдуєні та обтяжені» – так каже Ісус Христос
Матвія 11:28

Крім того, Сам Ісус делікатно дорікнув жінці, яка звернулася до Нього зі словами: «**Блаженна утроба, що носила Тебе, і груди, що Ти ссав їх!**» (Луки 11:27), відповівши їй: «**Так. Блаженні ж і ті, хто слухає Божого Слова і його береже!**» Сказавши це, Він поклав край усякому прагненню до звеличення Марії як об'єкту поклоніння. Він міг сказати: «Нехай буде благословенна небесна цариця!», але не зробив цього. Він підтвердив ту ж істину, яку проголошує вся Біблія, – небесної цариці не існує, а деякі біблійні згадки про неї стосуються богині ідолопоклонницької, неправдивої язичиї

Свідчення також є представлено в деяких його книгах, у тому числі: "Незаперечні свідчення", "Не просто тесля", "Фактор воскресіння". Джош є автором чи співавтором понад 150 книг.

Я взявся за Біблію і почав з наміру спростувати її як надійний історичний документ, воскресіння – як справжню історичну подію, і навіть саме християнство – як прийнятний вибір. Однак, зібравши свідчення, як біблійні так і історичні, частково наведені і в моїх книгах, я переконався, що аргументи мої неспроможні, що Ісус Христос був точно Тим, Ким Він претендував бути: Сином Божим.

Висновок цей дався мені нелегко. Розум переконував мене у його справедливості, але воля хилила в інший бік. Я зрозумів, що на повернення до християнства може стати приголомшливим досвідом, може перевернути все моє життя.

Вина у моєму житті була очевидною. Ісус прямо кидав виклик моїй волі, пропонуючи довіритися Йому як Спасителю. Який прийняв смерть на хресті за мої гріхи. Його пропозиція є в тексті Святого Письма: "Ось Я стою під дверима та стукаю: коли хто почує мій голос і двері відчинить, Я до нього ввійду" (Об'явл. 3:20).

"А всім, що його прийняли, їм владу дав дітьми Божими стати, тим, що вірять у Ймення Його"
Івана 1:12

Я не одразу зрозумів ці слова. Мене не хвилювало, що Ісус ходив по воді і перетворював воду на вино. Я не хотів, щоб у моє життя вторгався якийсь фокусник. Мені здавалося, що християнство загрожувє завадити моїм вченим заняттям, перетворити мене на посміховисько для однокурсників, а моє життя – на нудне і безбарвне існування.

Ось тому, хоча розумом я розумів, що християнство істинне, моя воля твердила: "Не приймай його". Цей конфлікт загострювався щоразу, коли я потрапляв у суспільство глибоко віруючих людей. Якщо вам доводилося в хвилини нещастя опинитися серед щасливих людей, ви зрозумієте моє роздратування. У їхній присутності я відчував себе таким жалюгідним, що, бувало, схоплювався посеред розмови і вибігав з кімнати. Дійшло до того, що я клався у ліжку о десятий вечора і не міг заснути до четвертої ранку. Я знав, що маю викинути Ісуса з голови, або ж я сам втрачу голову?

Я став християнином на другому році навчання в університеті. Того вечора я молився. Я молився про чотири речі, щоб встановити стосунки з Богом – особистий зв'язок з Його Сином, воскреслим, живим Христом. Через деякий час ці стосунки змінили моє життя.

По-перше, я молився: "Господи Ісусе, дякую Тобі за те, що Ти помер на хресті за мене". По-друге, я говорив: "Зізнаюся в тому, що в моєму житті є те, що не до вподоби Тобі, і прошу Тебе пробачити мені і очистити мене". По-третє, я говорив: "Тут і зараз, я щосили намагаюся

Свідчення Джоша МакДауелла

відкрити двері мого серця і життя, вірячи Тобі, Спасителю мій і Господь. Керуй моїм життям. Верни мене навиворіт. Зроби мене таким, яким Ти хочеш".

Останнє, про що я молився, було: "Дякую Тобі за те, що вірою увійшов у моє життя". То була віра, діюча Святим Духом, заснована на свідченнях, на історичних фактах та на Слові Божому.

Я впевнений, що ви чули розповіді віруючих про те, як їх "вразило громом". Після того, як я помолився, нічого не сталося. Зовсім нічого. Власне, після того, як я зробив це рішення, мені стало гірше. Мене навіть нудило. Я почував себе хворим.

"У що ж ти, МакДауелл, влип?" – питав я себе, відчуваючи, що пішов на значний ризик – і деякі з моїх друзів погоджувалися з цим. Але можу сказати одне: за рік-півтора я виявив, що нічим не ризикував.

На диспуті з деканом історичного факультету в університеті одного із середньозахідних штатів я сказав: "Життя моє перемінлося". Він перебив мене дуже саркастично: "Ви хочете сказати, МакДауелл, що в ХХ столітті Бог дійсно змінив ваше життя? У яких же областях?"

Я почав описувати зміни, що відбулися зі мною, я говорив 45 хвилин, поки він не перервав мене: "Добре, достатньо".

ДУШЕВНИЙ СПОКІЙ. Перш за все я сказав йому про те, що раніше мною завжди володів неспокій, і я не знав, за що ж мені зараз треба братися. Бувало, в самий розпал сесії мені треба було мчати до моєї дівчини чи кудись ще, і я блукав кампусом, не знаючи, чим зайнятися. Хапався за книги, намагався думати – і не міг. Але через кілька місяців після того, як я вирішив довіритися Христу, у мене встановилося щось на кшталт душевного миру. Ні, суперечності в моєму житті не припинилися, але у відносинах з Ісусом я знайшов здатність справлятися з ними. І це я ні на що не промінюю.

ВЛАДА НАД СОБОЮ. Раніше я був страшно запальний, часом "ліз у пляшку", варто було комусь просто косо подивитись на мене. У мене досі збереглися шрами після бійки на першому курсі університету, коли я мало не вбив людину. Я навіть не пробував боротися зі своєю запальністю, вважаючи, що це марно.

Після мого рішення повірити в Христа я одного разу опинився у критичній ситуації – і виявив, що від моєї запальності і сліду не залишилося. За мінуті двадцять чотири роки я лише раз вийшов із себе.

Місяців через п'ять після мого повернення до мого життя увійшла любов до мого батька – любов від Бога через Ісуса. Ця любов відразу повалила мою ненависть. Вона була така сильна, що я тепер міг, дивлячись батькові прямо в очі, сказати: "Тато, я люблю тебе". Переміни в мені вразили і його.

Незабаром після того, як я перевівся до одного приватного університету, я потрапив у серйозну автомобільну аварію. Мене відправили додому із гіпсом на шиї. Ніколи не забуду, як батько увійшов до мене в кімнату і запитав: "Синку, як ти можеш любити такого батька, як я?" - Я сказав: "Тато, шість місяців тому я зневажав тебе". Потім я поділявся з ним своїми висновками про Ісуса Христа. "Тато, я дозволив Христу увійти в моє життя, - сказав я. - Я не можу тобі це до ладу пояснити, але Ісус подарував мені здатність

любити і приймати не тільки тебе, але й інших людей такими, якими вони є".

Через сорок п'ять хвилин трапилося одне з найбільших потрясінь у моєму житті. Мій власний батько, що знав мене як свої п'ять пальців, так, що навряд чи я зміг би заговорити йому зуби, сказав мені: "Синку, якщо Бог може зробити з моїм життям те, що, як я бачу, Він зробив з твоїм, то я хочу дати Йому таку можливість". І він помолився разом зі мною і ввірився Христу. Зазвичай, зміни займають кілька днів, тижнів або місяців... навіть років. Життя мого батька змінилося прямо в мене на очах – наче хтось увімкнув світло в темній кімнаті. Ні до, ні після мені не доводилося бачити такої швидкої переміни. Лише одного разу мій батько торкнувся спиртного: підніс чарку до губ – і все. Він більше не мав потреби в цьому.

Я дійшов одного висновку. Відносини з Ісусом Христом змінюють долі людей. Ви можете неосвічено насміхатися з християнства; можете піджартовувати і називати його дурістю. Але християнство діє. Якщо Ви довіряєте Христу, почніть стежити за своїми поглядами та вчинками. Тому що Ісус Христос перемінив життя, прощає гріхи і визволяє від тягару провини.

Це – Ваш вибір. Християнство неможливо нав'язати нікому силою. У Вас своє життя, а у мене своє. Все, що я можу зробити, це сказати Вам про те, що дізнався сам. Подальше залежить від Вас. Дружина моя подає це так: "Оскільки Христос воскрес із мертвих, то Він живий. А оскільки Він живий, у Нього є безмежна здатність входити в життя людини, прощати її і змінювати з ніг до голови".

Я поділявся з Вами тим, як я відповів на заклик Христа. Вам потрібно також поставити логічне запитання: "Яке мені діло до всіх цих свідчень? Яка різниця, чи вірю я в смерть Ісуса на хресті за мої гріхи і Його воскресіння чи ні?" Найкраща відповідь належить Самому Ісусу. Він сказав людині, яка сумнівалася, – Хомі:

"Я – дорога, і правда, і життя. До Отця не приходять ніхто, якщо не через Мене"
Івана 14:6

Після всіх свідчень про воскресіння Христа, знаючи, що Ісус пропонує прощення гріхів і вічні стосунки з Богом, треба бути дуже твердолобим, щоб відкидати Його: Христос живий. Він живий сьогодні.

Ви можете довіритися Богові вірою через молитву. Молитва – це розмова з Богом. Бог знає Ваше серце і стурбований не Вашими словами, а ставленням Вашого серця. Якщо Ви ніколи не довіряли Христу, Ви можете це зробити тепер.

Ось молитва, якою Ви можете помолитися: "Господи Ісусе, Ти потрібен мені. Дякую Тобі за те, що Ти помер на хресті за мої гріхи. Я каюся у всіх своїх гріхах. Дякую Тобі за те, що прощаєш мої гріхи і даєш мені вічне життя. Відчиняю двері свого серця і довіряюся Тобі як моєму Спасителю і Господу. Зроби мене тим, ким Ти хочеш. Дякую Тобі за те, що я можу довіритися Тобі".

P.S. У Вас буде ще багато запитань, які і мене після мого рішення. Зверніться до віруючих, які допоможуть Вам отримати відповіді згідно Божого Слова і підтримають Вас молитвами. Хай Господь Бог благословить!

Який зв'язок між думками і вчинками людини?

Зв'язок великий. Які думки у людини й такі її вчинки. Добрі думки ведуть до добрих вчинків та навпаки. Коли щось зароджується в думках люди-

ни, та є підживлення цим думкам, тоді ці думки приводять до вчинків. Якщо зароджується в наших думках зло або добре, відповідно такі й вчин-

ки здійснює людина. Є біблійна основа цьому, підтверджена словами Ісуса Христа: «Добра людина із доброї скарбниці серця добре виносить, а лиха

із лихого виносить лихе. Бо чим серце наповнене, те говорять уста її!» - Луки 6:45.

Іван Левко

ПЕКЛО – РЕАЛЬНІСТЬ І ВИБІР САМОЇ ЛЮДИНИ

«Сьогодні взяв я за свідків проти вас небо й землю, – життя та смерть дав я перед вами, благословення та прокляття. І ти вибери життя, щоб жив ти та потомство твоє»

Повторення Закону 30:19

Пекло – прояв вічної розлуки з Богом. У вічністю Бог і праведники назавжди будуть відокремлені від диявола та грішників. **«Буде плач там і скрегіт зубів, як побачите ви Авраама, та Ісака та Якова, та пророків усіх в Царстві Божім, себе ж – вигнаних геть...»** (Луки 13:28).

Пекло – це нестерпні душевні муки, це муки совісті, що пригнічують грішника за злочини та гріхи. Пекло – місце нездійснених бажань, **«де їхній черв'як не вмирає, і не гасне вогонь!»** (Марка 9:48). Ті похоті та бажання, які приводили до гріха під час земного життя, у пеклі залишаються нереалізованими, і це буде страшною мукою для тих, хто зник грішати. Це є той вогонь, який «не гасне».

Пекло не є подобою будь-якого тюремного терміну. Існування пекла випливає з того, що воно приготівлене дияволу та його посланцям, а хто обирає своїм батьком диявола, той автоматично обирає і його долю. Існування пекла вимагає і Божою справедливості, і вічна сутність людини.

Кожна людина хоч на хвилинку, хоч раз у житті замислюється про смерть. Смерть завжди поруч, і вона чекає на кожного.

В Євангелії написано, що навіть Сам Ісус Христос сховався до пекла. **«А те, що піднявся був, що то, як не те, що перше й зійшов був до нижчих місць землі?»** (Ефес. 4:9). Після страждань і смерті на хресті, де Ісус Христос узяв усі гріхи людей на Себе, Він зійшов до в'язниці духів і зв'язав там (див. 1Петра 3:18-20).

Пекло – місце муки людини, яка за свого життя відкинула Бога. Бог нікого не гнітить і не змушує йти за Собою. Він приймає такий вибір і каже таким людям: **«Діть ви від Мене, прокляті, у вічний огонь, що дияволу та його посланцям приготований»** (Матвія 25:41).

У пеклі існують муки, основою яких є усвідомлення неможливості зв'язку з Богом. Це такий неприродний стан, коли людина не

може бути з Богом через свою гріховність, але й без Бога їй теж зовсім нестерпно.

І, найголовніше, – після смерті людина не матиме жодної можливості змінити місце свого перебування. Цей вибір людина робить за час свого земного життя, – приймаючи або відкидаючи Бога, Його благодать і викупну жертву Ісуса Христа.

Бог створив пекло не для людей, спочатку пекло було створено для диявола та демонів. І головна причина попадання людини в пекло – відмова покаятися у своїх гріхах, прийняти жертву, яку приніс за неї Ісус Христос на хресті, прийняти Христа як свого Господа та Спасителя. Якщо людина не бажає йти своїм життям з Богом, то йде з дияволом. І Бог через Свою любов і даровану людині свободу вибору залишає людині можливість здійснити її бажання.

Бог кличе людей до Царства Небесного, але це Царство не може бути нав'язане насильно, оскільки людині дано свободу вибору. А ті, хто відкинув спасіння, зробили власний вибір. Бог говорить людині через Біблію:

Чи змінювався текст Біблії?

зміст речення.

Що ж стосується Нового Заповіту, то це найдоказовіший документ стародавнього світу. У нас є тисячі копій Нового Заповіту, які датуються близько до часу написання оригіналу. Є більше доказів, які підтверджують точність написання Нового Заповіту, аніж творів Платона, Аристотеля чи «Іліади» Гомера.

Дехто думає, що Біблію перекладали «стільки разів», що було переверчено дуже багато фактів. Якби перекладали робили з інших перекладів, то так могло би бути. Але всі переклади робляться лише з оригінальних текстів на івриті, арамейській та грецькій мові.

Точність Старого Заповіту була підтверджена у 1947 році на території сьогодишнього західного берегу Йордану у Ізраїлі. «Свої Мертвого моря» (Кумранські рукописи) містили текст Старого Заповіту, який був на 1000 років старшим за будь-які рукописи знайдені до того. При звірванні старих і нових текстів ідентичність склала 99,5%. Решта 0,5% припадала на незначні паралельні форми у написанні, які не впливали на

Чи готові ми до другого приходу Ісуса Христа?

Те, що Він прийде знову вдруге, так само точно, як і все в Біблії. Як Він видимо і в тілі вознісся з Оливної гори перед очима Своїх учнів, так неодмінно прийде знову на хмарах небесних із силою та великою славою (Дії апостолів 1:11). Він прийде воскресити мертвих, перемінити живих, нагородити Своїх святих, покарати нечестивих і встановити Царство, де гріху не буде місця. Правдиві християни зробили частину своєї віри очікування Його повернення.

Що ми насправді отримали від Христа? А що ми знаємо про Нього? А що ми думаємо про Нього? Чи живемо ми так, що прагнемо побачити Його знову і очікуємо на Його приход? Готовність до такого поява – це не що інше, як бути

справжнім, послідовним християнином. Вона не вимагає від людини відмовлятися від своїх повсякденних справ. Фермеру не потрібно відмовлятися від свого господарства, ані лікарям від пацієнтів, ані столяру від молотка та цвяхів... Ми не можемо зробити краще, ніж бути знайденими, виконуючи свій обов'язок, але виконуючи його як християни, із серцем, готовим піти.

Переважає більшість людей подібні на людей часів Ноя і Лота, які їли і пили, женилися і виходили заміж, садили і будували, аж до того дня, коли прийшов потоп і вогонь і всіх вигубив - Луки 17:26-30. А часу для Бога у людей не було. **«Пам'ятайте про Лотову дружину»** (Луки 17:32). Ці слова нашого Вчителя дуже хвилюючі і

застережливі.

«Уважайте ж на себе, щоб ваші серця не обтяжувалися ненажерством та п'янством, і життєвими клопотами, і щоб день той на вас не прийшов несподівано»

Луки 21:34

Тому сьогодні актуальним є запитання до наших читачів: чи готові ви до другого приходу Христа, який може відбутися у будь-який момент?

«...Життя та смерть дав я перед вами, благословення та прокляття. І ти вибери життя, щоб жив ти та потомство твоє»

Повторення Закону 30:19

свого Спасителя і Господа, охриститися у воді згідно Його заповіді. Ставши членом Христової Церкви, продовжувати слідувати за Ісусом Христом, перебуваючи в Його вченні і слухаючись Його.

Дорогий читачу, згадай слова Ісуса Христа:

«Від днів Івана Христителя й досі Царство Небесне здобувається силою, і ті, хто живає зусилля, хапають його»

Матв. 11:12

ПРО СТРАХ

дитинства – багато до себе ненависті. Таким важко повірити у справжнє почуття захищеності. Однак для вас є вихід. Є Той, Хто розуміє вас краще, ніж ви самі себе. Він сказав: "Прийдіть до Мене, усі струджені та обтяжені, – і Я вас заспокою!" (Матвія 11:28).

НЕДОВІРА. Чимало людей не мають нікого, кому вони могли б довіритися. Вони не довіряють ні друзям, ні членам своєї сім'ї і живуть у постійному

страху. Така недовіра може перейти у важку форму депресії.

САМОТНІСТЬ, як наслідок недовіри, також сприяє розвитку страху. Життєво важливо знайти друга, якому ви можете довірити все. Якщо ви оберете своїм радником Ісуса Христа, то самотності приходить кінець. Господь має дивовижну здатність жити в серці та свідомості людини, якщо людина цього бажає. І ще одне відкриття зробите ви, прийнявши Ісуса Христа у своє серце. Ви з подивом виявите, що чимало людей йшли тим самим шляхом, яким ви йдете, мали ті самі переживання. Познайомившись із ними, ви знайдете друзів, спілкування з якими перемінить ваше життя.

НАЙБІЛЬШЕ СТРАХУ В ЛЮДИНІ СТВОРЮЄ ГРІХ. Гріх нищить здоров'я, роз'єднує друзів, перетворює нещасливих на глибоко нещасних. Люди, які живуть у постійному страху розкриття таємниць їхніх злочинів та гріхів, не можуть радіти. Але це ще не найстрашніше: адже наші гріхи знає Бог. Від Нього неможливо щось приховати, навіть якщо ми мовчимо про це. Біблія

передає нам молитву давньоєврейського царя Давида, який багато разів зазнав у своєму житті: "Господи, – випробував Ти мене та й пізнав, Ти знаєш сидіння моє та вставання моє, думку мою розумієш здалека. Дорогу мою та лежання моє виміряєш, і Ти всі путі мої знаєш, – бо ще слова нема на моїм язичі, а вже, Господи, знаєш те все! Оточив Ти мене ззаду й спереду, і руку Свою надо мною поклав. Куди я від Духа Твого піду, і куди я втечу від Твого лиця? Якщо я на небо зійду, – то Ти там, або постелюся в шеолі – ось Ти! Коли б я сказав: Тільки темрява вкриє мене, і ніч – світло для мене, то мене не закриє від Тебе і темрява, і ніч буде світити, як день, і темнота – як світло!" (Псалом 138:1-5, 7, 8, 11, 12).

Бог не бажає, щоб ми жили в стані страху за скоєні гріхи. Він послав Свого Сина Ісуса Христа, щоб звільнити нас від страху перед покаранням за гріхи. Через всю Біблію червоною ниткою проходить думка: "Як живий Я, – говорить Господь Бог, – не прагну смерті несправедливого, а тільки щоб вернути несправедливого з дороги Його, і буде він жити! Наверніться, на верніться з ваших злих доріг, і нащо вам умирати?" (Єзек. 33:11).

Страх виявлення своїх провин погубив багатьох. Чимало людей не впоралися з цим своїм таємним страшним тягарем і пішли передчасно з життя. Вищезгаданий автор багатьох Псалмів у Біблії цар Давид пише: "Коли я мовчав, спорохнявіли кості мої в цілоденному зойку моему..." Однак це не кінець. Давид знайшов вихід із цього становища:

"Я відкрив Тобі гріх свій, і не сховав був провини своєї. Я сказав був: Признаюся в проступках своїх перед Господом! І провини моего гріха Ти прости"

Псалом 31:3, 5

Отже немає підстав вважати життя у страху безвихідним становищем. Тим, хто шукає виходу, ми пропонуємо кілька практичних порад:

ВІРУЙ У ГОСПОДА ІСУСА ХРИСТА. Скажи Йому про причину твоїх страхів. Якщо дияволові вдалося спокусити тебе до гріха, щоб потім полонити страхом, знай, що кров Ісуса Христа очищає нас від усякого гріха (1 Івана 1:7).

НЕ ДОПУСКАЙ РОЗВИВАТИСЬ У ДУМКАХ НЕВІРНОМУ, необігрунтованому почуттю страху. Люди, що безвільно живуть у страху, швидко схильні до нових гріхів.

ДОСЛІДИ У ЧОМУ ДЖЕРЕЛО ТВОГО СТРАХУ.

ЗНАЙДИ ЛЮДИНУ, З ЯКОЮ ТИ МІГ БИ ГОВОРИТИ ПРО СВОЇ ПЕРЕЖИВАННЯ.

Христос, реально відкриваючи нам обставини нашого життя, сказав: "Страждання знаєтє в світі, – але будьте відважні: Я світ переміг!" (Івана 16:33).

Існує страх, який людини необхідний, як нормальна реакція на небезпеку, що оберігає його від згубних йому явищ і дій. Цей страх зберігає від катастроф, хвороб, від гріха. Він має біблійне визначення і знайомий нам, як страх Божий, хто боїться Бога, має підстави не боятися випадковостей, ні самої смерті.

Автору Псалмів у Біблії належать і такі слова: "Дорогу Свою покажи мені, Господи, і я буду ходити у правді Твоїй, приєднай моє серце боятися Імення Твого!" (Псалом 85:11). І ще кілька цитат з Біблії, що підкреслюють позитивне значення страху Божого: "Початок премудрости – страх перед Господом"; "Страх Господній примножує днів"; "Страх Господній – криниця життя, щоб віддалитися від пасток смерті"; "Страх Господній веде до життя, і хто Його має, той ситим ночує, і зло не досягне його" (Псалом 110:10; Проп. 10:27; 14:27; 19:23).

де культивується насильство та розпуста. А найбільше від цього страждають діти та молодь, які «сидять» в інтернеті. Діти з 3-х річного віку вже користуються телефонами, які виховують цих дітей і управляють ними. Є над чим задуматись...

Батьки, зверніть увагу на своїх дітей і прислухайтесь до їхнього спілкування з однолітками. Гніли і лукаві слова виходять з їхніх вуст, але ж Святе Письмо попереджує про те, що людина посіє, те й пожне (Галатам 6:7). Невже ми, батьки, хочемо, щоб ті слова прокляття, які виговорюють наші діти, прийшли в їхнє життя, коли вони виростуть?

Християнські батьки покликани наставляти своїх дітей змалку, виховувати їх в послуш, привчати до праці. Важливо говорити з дітьми про Бога, читати з ними Євангелію, молитись разом. Важливо підготувати наших дітей до дорослого життя, щоб ними ми тішилися, коли вони виростуть і будуть щасливі в своїх сім'ях. Від нас, батьків, дуже багато залежить, яку долю виберуть наші діти: житимуть з Богом, чи без Бога.

Тому зараз нам, батькам, важливо самим шукати Бога, пізнавати правду, яка відкриває нам духовні очі, яка робить нас вільними від усякого заблудження та гріха. А все те, що відкрив і дарував нам Господь, ми зможемо передати своїм дітям.

Ганна Кісь

«За кого народ уважає Мене?»

«Прийшовши ж Ісус до землі Кесарії Пилопової, питав Своїх учнів і казав: За кого народ уважає Мене, Сина Людського? Вони ж відповіли: Одні за Івана Христителя, одні за Ілля, інші ж за Еремію або за одного з пророків»

Матвія 16:13, 14

Запитання, яке Ісус Христос поставив Своїм учням, справді означає багато; можливо, що це запитання перевершує по своїй важливості усі інші. Хто Він, цей «Син Людський»? Те, що люди в Його дні були невпевненими в Його божественності, є видно з їх відповідей. Декотрі вважали Його Іваном Христителем. Останній був дійсно великим чоловіком, який мав небесне завдан-

ня представити світу Божого Сина відповідним чином, та незважаючи на діяльність Івана поки Він був невідомим на Землі серед людей. Та Ісус Христос був більшим ніж він. Інші вважали Його Іллею. Чи не це запевняється в Старому Заповіті, що Ілля повернеться приготувати Божих людей до Господнього приходу? Як би утеслювало це не звучало, та Ісус Христос був більшим ніж пророк Ілля.

Син Божий є більшим понад усіх людей. Назвіть імператора, короля або когось простого з людей, хто б змінив світ так, як зробив це Христос. Подумайте про великих інтелектуалів, філософів, письменників. Ми не сумніваємось в тому, що коли ми говоримо про те, що їх ні в чому не можна порівняти з Ісусом Христом, то маємо на увазі наступне:

Ісус – «образ невидимого Бога, роджений перш усякого творива. Бо то Ним творило все на небі й на землі, видиме й невидиме, чи то престолі, чи то господства, чи то влади, чи то начальства, – усе через Нього й для Нього створено!»

Колос. 1:15, 16

Будучи таким величним, Він не дав Собі жодного положення, а лише став звичайною людиною, при цьому «Він упокорив Себе, будши слухняний аж до смерті, і то смерті хресної» (Філіп. 2:8). Ніхто не встоїть в порівнянні з Ним, також в Його величності, чи в Його приниженні. Це дає нам сьогодні багато підстав для роздумів.

«Зерно вічності»

Чи існуватиме другий шанс для спасіння після смерті?

Хоча ідея щодо другого шансу для спасіння є привабливою, Біблія дає зрозуміти, що смерть – це кінець усіх шансів. Послання євреям 9:27 говорить нам, що ми помираємо, а потім – суд. Тому, поки людина жива, вона має другий, третій і ще багато шансів прийняти Христа та спастись (Івана 3:16; Римлянам 10:9, 10; Дії 16:31). Коли ж вона помирає, то шансів більше немає. Ідея про чистилище – куди люди потрапляють після смерті, щоб заплатити за свої гріхи, – не має жодних біблійних підстав, а швидше, є традицією католицької церкви.

Аби зрозуміти, що відбувається з невірними після їхньої смерті, нам слід дослідити *Об'явлення 20:11-15*, де написано про суд перед білим престолом. Тоді розгорнуться книги й судитимуть «мертвих, як записано в книгах, за вчинками їхніми». У цих книгах містяться всі вчинки людей, і ми знаємо з *Послання римлянам 3:20*, що «жодне тіло не оправдається ділами Закону». Отже всі, кого судять за їхніми ділами, приречені до смерті. Однак, віруючих у Христа не судять за книгами про їхні діла, бо їхні імена записані в іншій книзі – книзі життя Агнца (*Об'явлення 21:27*). Лише ті, хто повірив у Господа Ісуса за час свого земного життя, зможуть потрапити на небеса.

Кожен, чиє ім'я є записане в книзі життя Агнца, отримав спасіння не ділами, а Божою благодаттю через віру (*Єфессянам 2:8, 9*), щоб бути в числі Нареченої Божого Сина – Церкви Ісуса Христа. Ці люди не мають потреби в другому шансі для спасіння, тому що їхнє спасіння було забезпечено Христом ще при їх житті на землі. Він спас їх і вони перебуватимуть з Ним у вічності. Для справжніх віруючих немає жодної необхідності в другому шансі, тому що їм було достатньо першої можливості.

А як щодо невірних? Хіба вони не могли би покаятися й повірити, отримавши другий шанс? Відповідь: ні, бо їхні серця не змінилися від лише через те, що вони померли.

Іхні серця й розум налаштовані проти Бога, і вони не приймуть Його, навіть коли зустрінуться з Ним вічно-на-віч. Про це свідчить історія про багатого й Лазаря в *Євангелії від Луки 16:19-31*. Терплячі муки в пеклі, багатий попросив Авраама лише послати Лазаря назад на землю, щоб той попередив Його братів про долю, яка на них чекає. У його серці зовсім не було каєття – тільки жаль про те, куди він потрапив. Відповідь Авраама говорить сама за себе: «Якщо Мойсея і пророків не слухають, не повірять і тому, хто з мертвих воскресне» (*Луки 16:31*). З цього ми бачимо, що свідчення Святого Письма достатньо для спасіння тих, які вірять; і жодні інші одкровення не спасуть тих, хто цього не робить. Ні другого, ні третього, ані четвертого шансу не буде достатньо, аби перетворити кам'яне серце на серце із плоті.

У *Посланнях філіп'янам 2:9-11* написано: «Тому й Бог повищить Його, та дав Йому ім'я, що вище над кожне ім'я, щоб перед Ісусовим ім'ям вклонялося кожне коліно небесних, і земних, і підземних, і щоб кожен язик визнавав: Ісус Христос – то Господь, на славу Бога Отця!»

Одного чудового дня ми всі, схилившись перед Ісусом, визнаємо, що Він є Господом. Однак багатьом тоді вже буде занадто пізно для спасіння. Після смерті на невірному чекає лише покарання (*Об'явлення 20:14, 15*). Ось чому ми маємо повірити в Христа ще за цього життя, прийнявши Його як свого особистого Спасителя і Господа.

Науковці назвали причини ймовірної загибелі всього людства

Міжнародна група дослідників дійшла висновку, що людство наближається до своєї загибелі, базуючись на даних про зміни клімату. Вчені попередили, що без радикальних змін у нашому способі життя, людство стоїть на порозі катастрофи.

Дослідження, в якому взяли участь понад 200 вчених, вказує на те, що зміна клімату вже призвела до трильйонних збитків, а мільярди людей перебувають у скрутному становищі. Вчені звернули увагу на так звані «точки неповернення» – моменти, коли кумулятивні зміни викликають раптові та масштабні зміни в екосистемах. Серед прикладів – масове знищення коралових рифів та танення льодовиків.

Одним з найбільш тривожних висновків є те, що деякі ключові екосистеми вже перебувають на межі катастрофічних змін. Наприклад, льодовикові щити Гренландії можуть розпачати ланцюгову реакцію, що призведе до глобальних катастроф. Вчені попереджають, що

навіть незначні зміни в концентрації парникових газів можуть мати далекосяжні наслідки для всієї планети. Також дослідження вказує на катастрофічну втрату потенціалу для вирощування сільськогосподарських культур. Вже зараз, через екстремальні погодні умови, мільйони людей стикаються з голодом. Це свідчить про те, що процеси, які можуть призвести до глобальної катастрофи, вже запущені.

Проте, за словами авторів дослідження, скоординовані глобальні зусилля, спрямовані на обмеження «точок неповернення» та перехід до більш сталого способу життя, можуть відтермінувати, а можливо, і запобігти майбутній катастрофі. Одним із ключових кроків на цьому шляху є відмова від використання викопного палива.

Нагадаємо – стрілку символічного годинника Судного дня, створеного «Бюлетенем вчених-атомників» встановили за 90 секунд від опівночі, як у 2023 році. За словами науковців, стабільність – не добрий знак, годинник Судного дня другий рік

поспіл перебуває на мінімальній відстані від 12 годин, що відображає стан безпрецедентної небезпеки, з якою стикається світ. Серед основних факторів ризику вчені назвали збройні конфлікти, нарощування запасів ядерної зброї, збільшену складність технологій редагування генів.

noworries.news

Все свідчить про наближення часу кінця існування нашої планети Земля. Але не людина, а Господь Бог поставив крапку в існуванні людства:

«День же Господній прибуде, як злодій вночі, коли з гуркотом небо мине, а стихії розпечені рунуть, а земля та діла, що на ній погорять... А коли все оце поруйнується, то якими мусите бути в святому житті та в побожності ви, що чекаєте й прагнете скорого приходу Божого дня, в якому небо, палаючися, зникне, а розпалені стихії розтоплються?»

2 Петра 3:10-12.

Нам необхідно замислитись...

Живемо ми на землі, маємо хліб і до хліба, а для чого ми живемо? Адже ми всі знаємо що є Бог і що Він вічний і живий, і що людину створив за подобою Своєю (*Буття 1:26, 27*). Є над чим задуматись. А може ми захопились життєвими справами і для Бога нема часу? Може ми живемо за власними бажаннями, забувши про Бога і про Його заповіді? А Бог послав на землю Свого Сина, щоб Він став жертвою за наші гріхи, щоб хто увірує в Нього і буде вірним Йому до кінця своїх днів, отримав життя вічне з Ним у Його Царстві (*Івана 3:16*). Ісус Христос сказав нам дуже важливі слова: «Пізнаєте правду, – а правда вас вільними зробить!» (*Івана 8:32*). А пізнати правду ми можемо тільки через дослідження Христової Євангелії. Святе Письмо має здатність зробити людину мудрою (*2 Тимот. 3:16, 17*).

На жаль, в теперішні часи люди багато блукають і вдаються через нерозуміння в релігійні обряди і надію кладуть на те, що ходять до храму. Але відвідування храму не спасе. Нераз бачиш, що вишовши з храму, людина закуряє цигарку, або з друзями гуртується, купує випивку та йде з ними на природу.

Світ переповнений неправдою, підліттю, вороженчею, злодіством, окультизмом, лихослів'ям, а тепер ще й сучасними смартфонами, в яких можна знайти все... Інтернет просто кишить порнографією, фільмами,

Почуття страху нікому не є чуже. Страх більшою чи меншою мірою тримає у своїй владі все людство. Страх – це беззвучний крик душі. Почуття страху серед інших почуттів за силою своєї значущості і впливу на людей міцно утримує в нашому цивілізованому світі перше місце. Дуже багато людей не знають, що причиною їх тяжких фізичних хвороб і нездужань є страх. Наш час електроніки та комп'ютеризації приніс із собою нову хвилю страху. Згідно з одним із опитувань у Німеччині 49% німців бояться автомобільних катастроф, 44% – боятися захворюти від поганих продуктів харчування. Багато хто живе у страху не впоратися з вихованням своїх дітей. Пограбування, насильство, сімейні трагедії породжують страх. Людство живе у страху від воєн, від нестабільності політичного становища, від згубних, незворотних процесів у навколишньому середовищі, від невтішних прогнозів на майбутнє... Страх, страх, страх!

Почуття страху, що оселилося в людині і оволоділо нею при гріхопадінні, не проходить для неї безслідно. Наслідки страху: занепокоєння, запаморочення, порушення серцевої діяльності та нормальної функціонування інших органів людини. Однак знання про природу страху та про його наслідки ще недостатньо для його подолання. Людині необхідне усвідомлення захищеності від можливих загрозливих їй лих, необхідна міцна опора, яка б гарантувала їй безпеку. Цю опору потужною опорою у житті є Бог. Віруючим у Нього, довіряючим Йому і слухняним Його Слову Господь сказав:

"Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку!"

Матвія 28:20

Ці слова мають силу незалежно від умов і обставин, що нас оточують. У *Псалмі 22:4* написано: "Коли я піду хоча б навіть долиною смертної темряви, то не буду боятися злого, бо Ти при мені". Декілька причин, які занурюють людину в стан страху:

ВІДСУТНІСТЬ УСВІДОМЛЕННЯ БЕЗПЕКИ. Дехто відчує у своєму житті – можливо, в роки

Чому бути хорошою людиною є недостатньо, щоб потрапити на небо?

Якщо ви спитаєте в більшості людей, що потрібно робити, аби потрапити на небо (припускаючи, що вони вірять в існування неба чи загробне життя), то найчастіше у відповідь почуєте щось на кшталт: «Треба бути хорошою людиною». Проте чи навчає цьому Євангелія? Для початку, щоб отримати деякі відповіді, розгляньмо історію про багатого юнака з Євангелії *Матвія 19:16-26*. Прочитайте цей текст у своїй Біблії самостійно.

Перше, що ми відзначаємо, – юнак ставить Христу запитання: «Учителю Добрий, що маю зробити я доброго, щоб мати життя вічне?» Ставлячи це запитання, він визнає той факт, що незважаючи на всі його попередні зусилля, йому чогось бракувало, і він бажав знати, що ще потрібно було зробити, щоб отримати вічне життя. Однак незважаючи на те, що він ставив це запитання, він робить це, ґрунтуючись на невірному світогляді заслуг («що маю зробити я доброго?»); юнак не розумів справжнього змісту Закону – на що потім йому вкаже Ісус – який був виховником до часу приходу Христа (*Галатам 3:24, 25*).

Друге, на що слід звернути увагу, – відповідь Ісуса. Він відповідає запитанням: чого той зве Його Добрим? Інакше кажучи, Христос намагається пояснити юнаку суть питання, а саме, що ніхто не є добрим, крім Бога. Як зазначалося раніше, та людина виходила з хибного припущення, що ми здатні робити добро і тим заробляти собі шлях на небо. Аби пояснити Свою позицію, Ісус каже, що якщо той прагне вічного життя, то йому слід дотримуватися заповідей. Цим Він не підтримує праведність, засновану на ділах, а радше піддає сумніву припущення юнака, вказуючи на його поверхнєве розуміння Закону й людських здібностей.

Відповідь молодого чоловіка надзвичайно промовиста. Почувши про дотримання заповідей, він питає Христа: «Які саме?» Ісус продовжує делікатно вказувати йому на хибність його мислення, згадуючи заповіді, що стосуються наших стосунків з оточуючими людьми. Можна майже відчувати розчарування юнака, який відповідає, що він усього цього дотримувався з дитинства. Тут криються два моменти: по-перше, неправда в самій відповіді. Заявляючи про дотримання

всіх цих заповідей, він порушив заповідь про неправдиве свідчення. Якби він насправді був чесним, то визнав би – що незважаючи на всі зусилля, він щодня зазнавав невдачі. Він мав поверхнєве розуміння Закону та завищену думку про власні здібності. По-друге, він таки усвідомлює, що не є достатньо добрим, бо питає в Ісуса: «Чого ще бракує мені?»

Христос тепер звертає увагу на проблему юнака. Він каже – якщо той бажав бути досконалим, то йому треба продати своє майно, роздати вбогим і слідувати за Ним. Ісус безпомилково визначив те, чого «бракувало» або що заважало юнакові, – його прив'язаність до багатства. Великі статки цієї людини стали її кумиром. Він стверджував, що дотримувався всіх заповідей, проте насправді не зміг виконати навіть першу – не мати інших богів, окрім Господа! Юнак зажурився і відійшов. Багатство було його «богом», якого він обрав замість Христа.

Ісус тепер звертається до Своїх учнів: «Поправді кажу вам, що багатому трудно ввійти в Царство Небесне. Іще вам кажу: Верблюдові легше пройти через голчине вушко, ніж багатому в Боже Царство ввійти!» Це шокувало Його послідовників, які дотримувалися поширеної думки про те, що багатство є ознакою Божого благословення. Але Христос вказує на перешкоду, яку часто створює багатство, – здатність підживлювати людське почуття самодостатності. Учні спитали Його: «Хто ж тоді може спастись?» Ісус відповів, нагадавши, що спасіння походить від Господа: «Неможливе це людям, – та можливе все Богові».

Хто ж може спастись? Якщо людину залишити саму на себе, то ніхто! Чому бути хорошою людиною недостатньо, аби потрапити на небеса? Тому що ніхто не є таким; справді добрим є лише Бог. Біблія каже, що всі

згрішили та позбавлені Його слави (*Римлянам 3:23*). Вона також навчає, що заплата за наш гріх – смерть (*Римлянам 6:23*). На щастя, Господь не чекав, поки ми якимось чином навчимося бути «добрими» – Христос помер за всіх неправедних, коли ми ще були у своїх гріхах (*Римлянам 5:8*).

Спасіння ґрунтується не на нашій доброті, а на доброті та милосерді Ісуса. Якщо ти визнаватимеш своїми устами, що Він – то Господь, і будеш вірувати в своїм серці, що Бог воскресив Його з мертвих, то спасешся (*Римлянам 10:9*). Це спасіння у Христі – дорогоцінний дар, і, як кожен справжній дар, ми отримуємо його не за наші добрі діла (*Римлянам 6:23; Ефесянам 2:8, 9*). Євангельська звістка полягає в тому, що люди ніколи не зможуть бути достатньо добрими, аби потрапити на небо. Ми маємо визнати, що всі люди – грішники, недостойні Божої слави, і нам слід підкоритися вказівці розкаятися у своїх гріхах і покластися вірою на Ісуса Христа. Тільки Він є Добрим і Він дає Свою праведність тим, хто в Нього вірує.

м. Перемишляни, вул. Липова алея, 11а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "БЛАГОДАТЬ"
м. Куликів, вул. Мазепи, 38
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19³⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Белз, вул. Міцкевича, 31
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

м. Соснівка, вул. Лісна, 5а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Стебник, вул. Трускавецька, 16/1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Миколаїв, вул. Болоня, 24
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕЗДА"
м. Буськ, вул. Буського Братства, 6
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ смт. Шкло
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Ходорів, вул. Шевченка, 102
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Турка, вул. Івана Франка, 35
тел. 0685000159
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА (дитяче) – 15⁰⁰

м. Дрогобич, вул. Стрийська, 431
тел. 0983027696
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Рава-Руська, вул. Львівська, 144
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰(зим. час), 20⁰⁰ (літ. час)

м. Сокаль, вул. Героїв УПА, 19В
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

Запрошуємо на служіння:

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИВА НАДІЯ"
м. Львів, вул. Папарівка, 1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (мол. молитва) – 19⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰
СЕРЕДА (молитва) – 10⁰⁰
ЧЕТВЕР (молодіжне) – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФАНІЯ"
м. Львів, вул. Жовківська, 8
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК (молодіжне) – 19⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ЖИТТЯ"
м. Львів, вул. Медової Печери, 41
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВІФЕСДА"
м. Львів, вул. В. Великого, 4
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Львів, вул. Пекарська, 59
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ, СУБОТА – 18⁰⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ГОЛГОФА"
м. Львів, вул. Скрипника, 2а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18³⁰

ЦЕРКВА ХВЄ "ВОСКРЕСІННЯ"
м. Борислав, вул. Т. Шевченка, 97
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
СЕРЕДА, ЧЕТВЕР, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Борислав, вул. Весняна, 10
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Червоноград, вул. Ключівська, 18а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Новояворівськ, вул. Т. Шевченка, 7а
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

смт. Новий Яричів, вул. Незалежності, 51
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 16⁰⁰
ЧЕТВЕР – 18⁰⁰
СУБОТА – 19⁰⁰

м. Великі Мости, вул. Шевченка, 28
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ПОНЕДІЛОК, П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Жовква, вул. Б. Хмельницького, 29
НЕДІЛЯ – 10³⁰
СЕРЕДА – 19⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 18³⁰

м. Бібрка, вул. Шкільна, 5
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

м. Красне, вул. Залізнична, 8
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰
СУБОТА – 18⁰⁰

с. Жовтанці, вул. Куликівська, 29
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
ВІВТОРОК, П'ЯТНИЦЯ – 20⁰⁰

с. Татаринів, вул. С. Бандери, 19
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 18⁰⁰

с. Малі Підліски, вул. Південна, 15а
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 17⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Золочів, вул. Об'їзна, 1
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰
СЕРЕДА, П'ЯТНИЦЯ – 18⁰⁰

с. Черчик
НЕДІЛЯ – 11⁰⁰ та 18⁰⁰
П'ЯТНИЦЯ – 19⁰⁰

м. Яворів, вул. Лесі Українки, 41
НЕДІЛЯ – 10⁰⁰ та 18⁰⁰
ВІВТОРОК, ЧЕТВЕР – 19⁰⁰

с. Бортків
НЕДІЛЯ – 10³⁰
ЧЕТВЕР – 20⁰⁰

Молитва покаяння

Господи Ісусе! Визнаю, що я грішник і сам себе спасти не можу. Вірю, що Ти помер за мене на Голгофі і прийняв покарання за мої гріхи. Каюсь і прошу прости всі мої провини, увійди в моє серце і будь моїм Господом та Спасителем. Довіряю Тобі своє життя. Хочу жити для Тебе і служити Тобі. Амінь.

Ви можете слухати християнські проповіді на Ютуб-каналі «Львівське Обласне Об'єднання УЦХВЄ»

Від редакції

Шановні читачі! Якщо у Вас є цікаві, змістовні матеріали (проповіді, статті, вірші), які принесуть духовне збагачення читачам, або є бажання поділитися своїми свідченнями – розказати про милості Божі, явлені у Вашому житті, просимо надсилати таку інформацію на електронну адресу: ev16@ukr.net, або на адресу редакції нашої газети. Ваші матеріали будуть опубліковані в одному з випусків газети.

"Тексти цього видання містять імена Бога та назви святих місць. Тому прохання ставитися до газети з повагою і не використовувати в неналежних цілях."
Рясних Вам Божих благословінь!

Газета друкується за рахунок добровільних пожертвувань та розповсюджується безкоштовно.

Редакція не завжди поділяє погляди авторів.

Адреса редакції: м. Львів, вул. Папарівка, 1, 79019.

Віддруковано: ТзОВ "Видавничий дім "Молода Галичина"
Реєстраційне свідоцтво: ЛВ 1230/484 р. від 24.05.2016р.
Засновник: Об'єднання Церков Християн віри Євангельської П'ятидесятників Львівської обл.

Наклад 23 000 екз.

Добровільне перерахування коштів на газету "Євангельський вісник" можна здійснити на банківську карту 5168 7427 2960 5620 Бурда Володимир Тарасович, або поштовою адресою редакції з приміткою "НА ГАЗЕТУ".

Головний редактор: Володимир Якимів

Над номером працювали:

Вишинський Борис
Дачишин Петро
Калинін Назар

Карпів Юля
Кісь Роман
Шпачук Андрій